

Instrukcja o przygotowaniu i przeżywaniu prymicji kapłańskich w diecezji łomżyńskiej¹

Uwagi ogólne

1. W świecie naznaczonym pogonią za przyjemnością i użyciem, chrześcijanin, a szczególnie powołany do udziału w kapłaństwie służebnym, winien uczynić wszystko, aby być świadkiem prawdziwej radości, dla jakiej Bóg stworzył każdego człowieka. Papież Paweł VI, w Adhortacji *Gaudete in Domino* zauważył, że „społeczność ludzka, bogata w wynalazki techniczne, mogła pomnożyć okazje do rozrywek, ale z trudem przychodzi jej rodzenie radości. Pochodzi ona bowiem skądinąd, jako że jest duchowa”. W dzisiejszym świecie niezwykle cenne i potrzebne staje się świadectwo pojedynczych wierzących oraz całych wspólnot chrześcijańskich, które poprzez świętowanie naznaczone wiarą, ukazują radość głęboką i czystą, która jest owocem Ducha Świętego (por. Rz 14. 17; Ga 5, 22).

2. Zgodnie z postanowieniami I Synodu Diecezji Łomżyńskiej (por. statut 322), nowo wyświęcony Prezbiter powinien sprawować Prymicyjną Mszę św. w parafii pochodzenia. Uroczystość związana z Mszą św. Prymicyjną Neoprezbitera stanowi szczególną sposobność dla ukazania chrześcijańskiej kultury świętowania. Dla wszystkich, którzy ją przygotowują i przeżywają, jest ona sposobnością do ukazania umiejętności przeżywania ważnych wydarzeń życiowych w klimacie chrześcijańskiej radości i pogody ducha, z kulturą i pomysłowością. Prawdziwa radość chrześcijańska oraz kultura świętowania wyjątkowego wydarzenia, jakim jest Prymicja, domaga się zdecydowanego odejścia od naśladowania wzorców świeckich akademii i zabaw tanecznych. Część pozaliturgiczna może mieć formę uroczystego obiadu lub posiłku ubogaconego częścią artystyczną. W tym drugim wypadku zachęca się do korzystania z doświadczeń „pogodnych wieczorów”, ukształtowanych w grupach oazowych Ruchu Światło-Życie, z pomocy wodzirejów zabaw bezalkoholowych oraz innych grup posiadających doświadczenie w prowadzeniu zabaw i śpiewów religijno-biesiadnych.

Przygotowanie uroczystości prymicyjnej

3. Przygotowanie uroczystości prymicyjnej należy do samego Prymicjanta, jego rodziców, duszpasterzy z jego rodzinnej parafii, katechetów oraz grup i zespołów parafialnych.

4. Z odpowiednim wyprzedzeniem przyszły Prymicjant powinien spotkać się ze wszystkimi osobami, które mogą i powinny być zaangażowane w przygotowanie uroczystości prymicyjnej. Należy zadbać o dobór właściwego formularza mszalnego. Jeśli w dniu Prymicji nie przypada uroczystość nakazana, powinno się sprawować

¹ W „Anamnesis” 12 (2006) nr 3 (46) s. 24-26 drukowaliśmy dokument Biskupa Tarnowskiego z dnia 8 maja 2006 r. *Wskazania dotyczące uroczystości prymicyjnej w diecezji tarnowskiej*. Obecnie publikujemy podobny dokument Biskupa Łomżyńskiego.

Msze św. o Chrystusie, Najwyższym i Wiecznym Kapłanie lub o Najświętszej Eucharystii. Należy ustalić plan i program uroczystości liturgicznej oraz przyjęcia prymicyjnego. Przygotowywany program części liturgicznej winien respektować normy i zasady liturgiczne oraz zgodne z nimi tradycje miejscowe.

5. Jeśli oprócz posiłku przewiduje się część artystyczną, to należy zadbać o wcześniejsze, staranne przygotowanie programu tej części uroczystości co do treści i formy. W program tej części winny zaangażować się schola, chór parafialny i inne zespoły. Alumni biorący udział w uroczystości powinni przygotować świadectwo o rozpoznawaniu i realizacji swego powołania, a grupy młodzieżowe – program powołaniowy.

6. W razie przygotowania części artystycznej powinno się z wyprzedzeniem zaopiniować o właściwy dobór śpiewów. Winny to być utwory o charakterze religijnym, patriotycznym i ludowym. Należy wykluczyć muzykę, która sprzeczna jest z duchem chrześcijańskim. Zapraszając zespół prowadzący program artystyczny, należy dać pierwszeństwo grupom wodzirejów zabaw bezalkoholowych, legitymujących się odpowiednim przygotowaniem. Inne grupy nie mogą prezentować programów dyskotekowo-weselnych.

7. Należy zwrócić uwagę na formę zapraszania gości. Listę gości przysły Prymicjant powinien uzgodnić z rodzicami i uwzględnić nie tylko członków rodziny lecz także kapłanów, wychowawców, przyjaciół. Przy zapraszaniu gości należy zachować ogólne zasady kultury i dobrego wychowania. O ile to możliwe, należy zapraszać osobiście. Forma i sposób zaproszenia winny być odpowiednie do charakteru i znaczenia do uroczystości prymicyjnej. Zapraszając gości, przysły prymicjant winien wyraźnie zaznaczyć, że przyjęcie prymicyjne jest bezalkoholowe.

Przebieg uroczystości prymicyjnej

8. Przed rozpoczęciem sprawowania Mszy św. Prymicyjnej rodzice powinni udzielić błogosławieństwa swemu synowi. Błogosławieństwo rodziców może odbywać się w domu rodzinnym Księdza Prymicjanta, na plebanii, przed rozpoczęciem procesji wejścia, lub w progu kościoła (dzięki nagłośnieniu wierni mogą wówczas uczestniczyć w tym akcie).

9. Należy zadbać w miarę możliwości o czynny udział rodziny i przyjaciół w posługach liturgicznych podczas Mszy św. Prymicyjnej: czytania, modlitwa wiernych, procesja z darami.

10. Ksiądz Prymicjant może udzielić Komunii św. pod dwiema postaciami członkom najbliższej rodziny. Jeśli okoliczności na to pozwalają, można udzielić Komunii św. pod dwiema postaciami wszystkim uczestnikom liturgii.

11. Ksiądz Prymicjant powinien starannie przygotować podziękowanie, które ma być autentycznym wyrazem wdzięczności Bogu i ludziom. Nie może ono przybierać charakteru świeckich panegiryków. Należy zachować proporcje czasowe w stosunku do pozostałych części liturgii.

12. Należy podkreślić szczególną wartość błogosławieństwa prymicyjnego, z którym związana jest łaska odpustu zupełnego. Ksiądz Prymicjant udziela błogosławień-

stwa indywidualnego ze specjalną modlitwą niektórym grupom wiernych: kapłanom, klerykom, rodzicom, osobom konsekrowanym, rodzinie, oraz wszystkim pozostałym uczestnikom uroczystości (por. Obrzędy błogosławieństw, t.2, s. 308-310). Należy przy tym zachować właściwy porządek i atmosferę modlitwy. Błogosławieństwu wiernych powinien towarzyszyć śpiew odpowiednich pieśni o tematyce dziękczynnej i powołaniowej.

13. Uroczyste Msze święte, poza właściwą Prymicją, sprawowane przez Neoprezbitera w początkowych tygodniach kapłaństwa, mimo że tradycyjnie nazywa się je „prymicjami”, nie mają charakteru Mszy św. prymicyjnej. Indywidualne błogosławieństwo na zakończenie takich Mszy św. nie łączy się z łaską odpustu.

14. Życzenie i gratulacje Neoprezbiterowi podczas Mszy św. nie mogą przeradzać się w „akademię pochwalną na jego cześć”. Winny one akcentować znaczenie kapłaństwa służebnego i łaskę powołania, jako niezasłużonego daru Bożego.

Posiłek i część artystyczna

15. Posiłek i dalsze świętowanie na sali winno zachować ducha radości rodzącego się z celebracji Mszy św. Prymicyjnej. Przyjęcie prymicyjne jest przyjęciem bezalkoholowym. Rodzice i Prymicjant powinni zachować roztropny umiar w przygotowaniu posiłku prymicyjnego. Unikać należy nadmiernej wystawności i rozrzutności.

16. Dekoracja sali winna być zgodna z duchem uroczystości i zawierać elementy religijne, ukazujące powołanie i posługę kapłańską w Kościele. Należy przewidzieć honorowe miejsca dla rodziców i chrzestnych prymicjanta oraz dla szczególnych gości.

17. Część pozaliturgiczną należy rozpocząć od wspólnej modlitwy - błogosławieństwa posiłku. Po pierwszej części posiłku wypada powitać i przedstawić zebranych gości, po czym można rozpocząć program artystyczny (występy scholi, chóru, solistów i wspólna zabawa). Jeśli część artystyczna przedłuża się, warto zadbać o wspólną modlitwę Apelu Jasnogórskiego o godz. 21.00.

18. Program artystyczny powinien akcentować chrześcijańską radość i integrować wszystkich uczestników uroczystości. Przygotowane do tego osoby mogą poprowadzić tańce integracyjne, tańce uwielbienia itp. Podczas uroczystości nie przewiduje się tańców „partnerskich”. Księża oraz alumni uczestniczący w uroczystości w żadnym wypadku nie mogą brać udziału w tańcach „partnerskich”.

Uwagi końcowe

19. Uroczystość Prymicyjna w swej całości winna wyrażać ducha wiary, chrześcijańską radość i ducha autentycznej wspólnoty. Niech ukazuje ona radość całego Ludu Bożego: wiernych świeckich i wyświęconych szafarzy, z daru kapłaństwa służebnego i różnorodności powołań w Kościele Chrystusowym. Ma ona ze swej natury charakter powołaniowy (por. I Synod Diecezji Łomżyńskiej, statut 322) i wszystkie jej elementy winny służyć budzeniu nowych powołań. Należy więc wyraźnie zaakcentować drogę do kapłaństwa oraz istotę sakramentu święceń.

20. Świętowanie Prymicji kapłańskich wpisuje się w diecezjalny program powołaniowy. Winno ono angażować członków Działu Wspierania powołań Diecezji Łom-

żyńskiej (por. I Synod Diecezji Łomżyńskiej, statut 72-79). Uroczystość ta stanowi sposobność do dalszego rozwoju i upowszechniania Dzieła wśród kapłanów i wiernych świeckich.

Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

+ Stanisław Stefanek TChr
Biskup Łomżyński

Ks. T. Śliwowski
Kancelarz Kurii

Łomża, dnia 31 marca 2008 r.
N. 519/B/2008

Ze strony <http://www.kuria.lomza.pl/index.php?k=94>